

ע"פ 2004/20 - רם רחמים חנניה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2004/20

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט י' אלרון

המערער:

רם רחמים חנניה

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-
יפו מיום 24.02.2020 בת"פ 31977-11-19 שניתן על
ידי כבוד השופט ב' שגיא

תאריך הישיבה:

כ"ב בתמוז התש"ף (14.07.2020)

בשם המערער:

עו"ד דוד ונטורה

בשם המשיבה:

עו"ד מריה ציבלין

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח לפנינו ערעור המופנה נגד חומרת עונש המאסר שנגזר על המערער - 24 חודש. לצד זאת הושתו עליו גם עונשי מאסר על תנאי. המערער הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (בנשק קר ובבן משפחה), ובעבירות של איומים. על פי כתב האישום שבו הודה המערער, בינו לבין אחיו התפתח ויכוח סביב

עמוד 1

השימוש ברכב שהחזיקו במשותף. בעקבות שימוש של האח ברכב, איים המערער כי יפגע בו, ובשלב מאוחר יותר המתין לו עם מקל והיכה אותו באמצעות המקל עד לשבירתו. לאחר מכן הטיח את שבר המקל בפני האח וגרם לו חבלות חמורות באזור העין. בשעות שלאחר התקיפה איים המערער על הוריו כי ירצח אותם אם לא ימסרו לו את מפתחות דירת המשפחה.

2. הסניגור הדגיש כי נפגע העבירה הוא אחיו של המערער, וכי יש מקום להקל עם האחרון כדי לשמור על היחסים ביניהם. כן הפנה הסניגור לתסקיר שירות המבחן, בו צוין כי המערער החל בתהליך של טיפול. נבהיר כי על פי התסקיר, המערער מצוי בשלב טיפולי ראשוני, אם כי, כאמור – הטיפול החל ואנו מקווים כי המערער יצליח להתמיד בו, לטובתו ולטובת החברה. עוד נכון לציין כי המערער נדון בעבר למאסר בפועל ביחס לשני מקרים שבהם הורשע. ברם, נראה כי השיקול המרכזי בקביעת העונש ההולם בתיק זה הוא מעשי המערער ותוצאותיהם.

ושוב, לפנינו מקרה של פגיעה קשה בזולת – הפעם בין אחים, נתון שיש בו חומרה. כמו במקרים אחרים, קריאת סיפור המעשה שמתואר בכתב האישום מעוררת את השאלה לשם מה ולמה. מכתב האישום עולה כי הוויכוח נסוב סביב שימוש ברכב ומתי יוחזר לדירה. כתוצאה ממעשי המערער נגרמו לנפגע העבירה שברים בארובת העין, הגבלה קשה של תנועת העין, חתך בעפעף, דימום בגלגל העין ונזק לראייה. הוא אושפז במשך ארבעה ימים.

תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 דוגל בעקרון ההלימה. המעשה ותוצאותיו מדברים בעד עצמם. בית המשפט השית על המערער עונש מאסר שמצוי מתחת לקו מחצית המתחם שנקבע. ראוי כי בית המשפט יבטא את הסלידה הנורמטיבית ממעשי אלימות שיסודם בעניין של מה בכך, ושמגיעים עד לפגיעה קשה באיבר חיוני, על כל המשתמע מכך. לא מצאנו אפוא שיש כל טעות בגזר דינו של בית משפט קמא. פסק הדין מנומק, שקול ומפרט את השיקולים הרלוונטיים.

3. הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ג בתמוז התש"ף (15.7.2020).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט